8 Οκτωβρίου 2020

“Φόνισσα και διαβολογυναίκα, δεν ήρθες γιατί έκανες φόνους αλλά γιατί είχες εφιάλτες”

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Θα σας πω όμως μια ιστορία για μια μαμή, πώς σώθηκε επί των παιδικών μου ημερών. Τρείς γυναίκες το 1938, ξεκίνησαν για εξομολόγηση, στον όσιο Γεώργιο Καρσλίδη, που ασκήτευε στη Σίψα της Δράμας. Έξω απ’ τη Δράμα δέκα χιλιόμετρα. Ο Άγιος που είχε μεταξύ των πολλών χαρισμάτων, το προορατικόν, το προφητικόν και τα λοιπά, αυτός ο Άγιος λοιπόν, – μικρό είναι το εκκλησάκι του, όσοι έχετε πάει στη Σίψα…
το έχετε δει το εκκλησάκι πόσο μικρό είναι και πόσο το κελάκι του, ύστερα κατόπιν οι μοναχές το μεγάλωσαν λιγάκι, αλλά το πρώτο και το παλιό ήτανε πολύ

μικρό,- βγήκε μπροστά στην πόρτα, και όταν οι γυναίκες έφτασαν περίπου στα είκοσι μέτρα τις σταμάτησε.

Εεπ, σταθείτε εκεί, (εδώ δηλαδή στην πόρτα). Για σταθείτε. Στάθηκαν οι καημένες, δεν τολμούσαν να πλησιάσουν. Από μακριά τις έλεγε τις αμαρτίες τους. Και αποκάλυπτε ακόμα και τι είχαν κρυμμένα μέσα στις τσέπες τους. Δεν έβλεπε μόνο τις καρδιές. Έβλεπε και τις άκρες εδώ των ρούχων τους στη γωνία εδώ, σ’ αυτή τη γωνία, τι κρύβανε.

Πούχαν πάρει απ’ τους χοτζάδες τις Κομοτηνής. Απευθύνεται λοιπόν σε αυτήν που ήταν αριστερά και της λέει, «Εσύ κυρά Μαριώ, είσαι αθεόφοβη, δεν έχεις καθόλου φόβον Θεού, γιατί; γιατί τα χέρια σου είναι ματωμένα. Είσαι μαμή αλλά και φόνισσα. Καθαρά πράματα, ξεκάθαρα. Σκοτώνεις τα μωρά στις κοιλιές των εγκύων γυναικών, των μανάδων που δεν είναι μάνες, και συ είσαι μια διαβολογυναίκα, και ήρθες εδώ με την παρέα τρέμοντας απ’ το φόβο σου, να σου διαβάσω μια ευχή, για να σου φύγουν οι εφιάλτες.

Γι’ αυτό ήλθες! Δεν ήρθες γιατί έκανες φόνους, αλλά γιατί είχες εφιάλτες. Και δεν μπορούσες να κοιμηθείς! Βλέπεις μωρά στον ύπνο σου διαρκώς, να θέλουν να σου βγάλουν τα μάτια. Και σου λένε, γιατί κακούργα μας σκότωσες; Γιατί; Και πετάγεσαι πάνω τρομαγμένη, και πηγαίνεις ύστερα στο γιατρό, για να του ζητήσεις τα τότε εκείνης της εποχής ψυχοφάρμακα.

Για να σου διαβάσω λοιπόν εγώ ευχή, πρέπει να εξομολογηθείς πρώτα, και ύστερα από σήμερα, πρώτον, δεν θα ξεγεννήσεις με σκοπό τον φόνον του εμβρύου. Δεν θα το δεχτείς ποτέ! Αλλιώς στον πρώτο φόνο που θα κάνεις θα πεθάνεις αμέσως, την ίδια ώρα. Που να τολμήσει ξανά να κάνει τέτοιο πράγμα!- Δεύτερον, Δεν θα ξαναδώσεις δηλητηριώδη φυτά, αυτό που λέει και ο όρκος του Ιπποκράτη, δεν ξέρω αν έχουμε κανένα γιατρό εδώ, θα του δώσω φθόριον, λέει, για να κάνει η γυναίκα αποβολή.

Τρίτον, θα ξεγεννάς κανονικά, και τα λεφτά που θα σου δίνουν θα τα δίνεις όλα μέχρι δεκάρας, στο γηροκομείο της Δράμας. Τέταρτον, θα εξομολογηθείς ύστερα από τρείς μήνες εδώ, αφού προηγουμένως προετοιμαστείς σωστά. Πέμπτον, δεν θα κοινωνήσεις παρά μόνον μία φορά στη ζωή σου, και αυτή θα είναι η τελευταία εβδομάδα της ζωής σου πάνω στη γη. Τρομαγμένη αυτή, είχε πέσει, κόντεψε να λιποθυμήσει, είχε πέσει και κάτω, λέει «και πώς θα ξέρω η άμοιρη, τούπαν και οι άλλες, πώς θα ξέρει λέει, ποια είναι η τελευταία εβδομάδα της ζωής; Δεν θα αρρωστήσεις ποτέ, απάντησε ο άγιος, παρά μόνον μία φορά, και θα σε πάνε στο νοσοκομείο της Δράμας.

Αυτή η εβδομάδα που θα μείνεις θα είναι και η τελευταία της ζωής σου, τότε θα ζητήσεις τη Θεία Κοινωνία, για να την πάρεις ως εφόδιο για την άλλη ζωή, και ο Θεός να σε συγχωρέσει. Αυτός είναι ο κανόνας σου και αλίμονό σου αν δεν τον τηρήσεις. Έτσι και έγιναν σύμφωνα με τις μαρτυρίες αυτόπτων μαρτύρων, όπως εμένα μου τις διηγήθηκαν τώρα.

Θυμάστε, που το περιγράφει το βιβλίο, όσοι έχετε διαβάσει την ζωήν και τον βίον του Αγίου Γεωργίου του Καρσλίδη, του νέου αυτού ομολογητού, που ’πε σε μια

δασκάλα πού ’κανε μία έκτρωση, μία, πρέπει να αρχίσω να την βάζω και γώ αυτή την τιμωρία, αυτό τον κανόνα μάλλον, ξέρετε τι την έκανε, το ξέρετε ε; της είπε επί τρία καλοκαίρια, θα ντύνεσαι σα τσιγκάνα, με βρώμικα ρούχα και μπογιές πασαλειμμένη στο πρόσωπο και στα χέρια, θα ζητιανεύεις αυτά τα τρία καλοκαίρια, δασκάλα του ’38, σκεφτείτε τι τιμή είχε τότε μια δασκάλα, ε!

Λοιπόν, και τα λεφτά που θα μαζεύεις από ζητιανιά, τα ψωμιά και ό,τι άλλο σου δίνουν, θα τα πηγαίνεις στο γεροκομείον της Δράμας. Και αφού περάσουν τα τρία χρόνια, τότε θα έλθεις, τότε θα σου διαβάσω ευχή, και τότε θα κοινωνήσεις. Όποιος έβριζε τα θεία; Μμμμ, να κάτι που πρέπει να εφαρμόσουμε όλοι οι πνευματικοί στις ημέρες μας και δεν το κάνομε, και θα μας πιάσει ο Θεός απ’ τη γλώσσα και απ’ το λαιμό, και δεν ξέρω από πού αλλού, να τους βάζουμε αυτό που τους έκανε αυτός, να γλύφουν, όλη την Εκκλησία από την είσοδο, μέχρι μπροστά εδώ το Άγιο Βήμα, έτσι με τη γλώσσα τους κάτω, τώρα έχει και χαλιά και είναι και εύκολο, όχι, όχι, όταν θα είναι τα πλακάκια.

Απομαγνητοφωνημένα κηρύγματα του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Στεφάνου Αναγνωστοπούλου.

Πηγή: iellada.gr